

слѣдъ като призовава здравия разумъ, дава ѝ свой прѣводъ на тая фраза: „Около двайсетъ села, които съставятъ крайбрѣжието на Черно море отъ Варна до Кюстенджа ще сж вѣнъ отъ българскитѣ екзархатъ, защото жителитѣ имъ не сж българи“. Като прѣдлага своя прѣводъ, Чинтуловъ знае много добрѣ, че прѣвода на „Македония“ е по изгоденъ за българитѣ, но той вижда несъобразность и противорѣчия въ прѣводитѣ и „затова мисля, казва Чинтуловъ, добрѣ ще направя като призовавамъ вниманіето на по опытни лица, за да се прѣгледа отново тая фраза и да се искара правото на лве“. И заключава: „и тѣй ако бѣ вишегласіето на мнѣніята одобри прѣведената фраза отъ Х. Х. (Македония) тогава тя ще си остане неповредена и всѣки ще излѣзе отъ недоумѣіе. Ако ли пъкъ противното тогава г-нъ Славейковъ ще си поулови перото дикъ (право), за да направи италическата и полегата фраза и ще ѝ направи съ букви правѣ тѣй както прилича“. Нѣколко дни слѣдъ излизането на тая дописка, Славейковъ се явява съ едно „Извѣкано обясненіе“ (Македония год. IV бр. 35 отъ 21. III. 1870), изпълнено съ дълбоко озлобление. Още въ началото той пише: „критикуваніето на нашиятъ прѣводъ захваща г-нъ Чинтуловъ, като всѣкой чудакъ съ чуденіе“..... Слѣдъ това прави една дълга защита на своя прѣводъ и като сравнява прѣвода на Чинтулова съ другитѣ заключава: „Ето на кого трѣбва да палятъ свѣщи гърцитѣ и кого трѣбва Великата гръцка църква да почита за най-праведенъ и святъ на свѣта Българинъ“. По нататѣкъ въ дописката на Чинтулова, Славейковъ вижда само: „(Ч) неистѣлкувано желаніе да намѣри нѣщо нарицало, за да ни погложде опинцитѣ“..... „Всичката работа е, както се вижда, че на г-нъ Чинтуловъ му е отдавна на сърдце лежало да намѣри случай